

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 31/2020
21.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Радета Росића због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Радета Росића, адвоката Мирослава Матића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К. По1 бр 92/19 од 27.12.2019. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 бр 4/20 од 06.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радета Росића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К. По1 бр 92/19 од 27.12.2019. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 бр 4/20 од 06.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К. По1 бр 92/19 од 27.12.2019. године, окривљени Раде Росић, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и због извршења кривичног дела кријумчарење у саизвршилаштву из члана 230. став 2. у вези члана 33. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци и новчана казна у износу од 500.000,00 динара, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и новчану казну у износу од 500.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 27.04.2015. године до 25.06.2015. године.

Истом пресудом, на основу члана 230. став 3. КЗ, од окривљеног Радета Росића одузета је роба ближе наведена у изреци те пресуде, а одлучено је да ће о трошковима кривичног поступка из осуђујућег дела пресуде суд одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 бр 4/20 од 06.07.2020. године одбијене су као неосноване, између осталих, жалбе Тужилаштва за организовани криминал и браниоца окривљеног Радета Росића, у делу којим је овај окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 230. став 2. у вези члана 33. КЗ, па је првостепена пресуда у овом делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Радета Росића, адвокат Мирослав Матић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП). На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радета Росића је неоснован.

Бранилац окривљеног Радета Росића у захтеву наводи да су против окривљеног вођени прекршајни поступци од стране Прекршајног суда у Новом Саду под бројевима Пр 13477/15 и Пр 13479/15, који се односе на животне догађаје чији се чињенични основ увелико поклапа са чињеничним основом побијаних пресуда, тако да је на штету окривљеног Росић Радета повређено начело *ne bis in idem* и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Из списка предмета произилази да је Прекршајни суд у Новом Саду решењем Пр 13479/2015 од 19.07.2018. године, на основу члана 183. став 3. Закона о прекршајима списе предмета Прекршајног суда који се водио против окривљеног Радета Росића доставио надлежном суду код кога се поводом истог догађаја води кривични поступак на даље поступање.

Из списка предмета произилази да је Прекршајни суд у Новом Саду решењем Пр 13477/15 од 16.04.2018. године, на основу члана 183. став 3. Закона о прекршајима списе Прекршајног предмета који се водио против окривљеног Радета Росића доставио надлежном суду код кога се поводом истог догађаја води кривични поступак на даље поступање.

По налажењу Врховног касационог суда прекршајни поступци који су вођени против окривљеног Радета Росића, поводом истог догађаја нису окончани, већ су списи предмета достављени надлежном суду пред којим је вођен кривични поступак против овог окривљеног на даље поступање, па је поводом тог догађаја у кривичном поступку против овог окривљеног, донета правноснажна пресуда, због чега су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Радета Росића којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с обзиром на то да се у захтеву наводи да се првостепена пресуда заснива на доказима прибављеним уз помоћ посебних доказних радњи, тајни надзор и комуникације који није извршен у складу са законом, али без прецизирања конкретног доказа на чију се незаконитост указује, па по налажењу Врховног касационог суда у том делу захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић